

Ik zoek...

Knack Nieuws Economie Beurs & Geld kanaal Z Lifestyle 50+ Entertainment Sport Bouwen & Renoveren
Film Muziek TV Strips Boeken E-Focus Expo Podiumkunsten Focus Trakteert

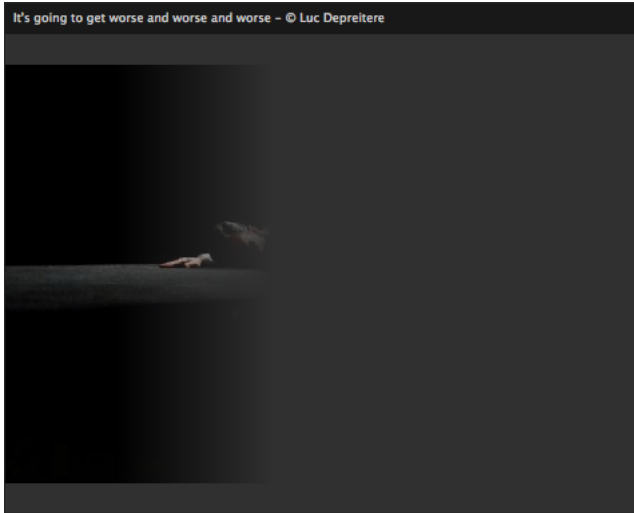
Els Van Steenberghe

Els Van Steenberghe is theaterrecensent.

Dans: It's getting better and better and better

maandag 19 maart 2012 om 14u30

Wanneer hebt u voor het laatst een dansvoorstelling gezien die u van seconde 1 tot seconde 3000 op het puntje van uw stoel deed zitten in opperste staat van concentratie om toch maar van elke beweging maximaal te kunnen genieten? Indien dat al een poosje geleden is, dan hebben we een tip voor u: reserveer, neen, eis een kaartje voor *It's going to get worse and worse and worse, my friend* (**). Starring: Lisbeth Gruwez.**

Met zo goed als niets (een grijs tapijt en gekleed in een sober kostuum getekend door niemand minder dan Veronique Branquinho) staat Gruwez op de scène. Waar ze vroeger de 'orders' van onder meer choreograaf Wim Vandekeybus en Jan Fabre opvolgde, volgt ze sinds enkele jaren haar eigen bevelen op. Hierbij aangevuurd door de kiene klankcomposities van geluidskunstenaar Maarten Van Cauwenberghe. Gruwez liet zich voor dit stuk inspireren door een speech van de ultraconservatieve Amerikaanse televisiepredikant Jimmy Swaggart. De toespraak zelf is tot een indringend klankenlandschap bewerkt dat almaar concreter en dwingender wordt. Zo ook de dans van Gruwez.

Zet het alstublieft niet op een lopen door de ogenschijnlijk politieke geladenheid van de voorstelling. Die 'politieke lading' straalt namelijk subtiel van de dans af. Wat bovenal fascineert, is de choreografische vertaling van Gruwez: in amper vijftig minuten zet ze in haar dooie eentje de geschiedenis van de retoriek op de scène met een minimum aan strak afgemeten bewegingen die ze met een ontstellende souplesse en sensualiteit aan elkaar monteert. Dit is een van de meest 'weelderige' minimalistische danscreaties die we ooit zagen precies omdat Gruwez zulke inventieve zinnen met haar danswoordenschat bouwt én zich niet beperkt tot de ledematen. Haar ganse lichaam (inclusief pronte mimiek en trillende vingers) danst. En passant speelt ze ook met mannelijke en vrouwelijke bewegingen.

Het lijkt sober maar dat is niet. Dit is een ingenieuze, veeleisende en uitermate rijke choreografie die bij momenten zelfs grappig is. Gruwez danst alsof ze de klanken geïncorporeerd heeft. Elke sound roept een beweging of een serie bewegingen op. Als een matador staat ze op de scène. Ze doorklieft de lucht met haar bewegingen zoals sprekers dat met hun vlijmscherpe woorden kunnen. De inhoud verwijst naar onze hedendaagse maatschappij – we modderen maar aan en boeken geen vooruitgang – maar de vorm biedt tegenwicht en bewijst het tegendeel: kunstenaars boeken wel degelijk vooruitgang en laten het alsnog toe te geloven en te vertrouwen in de capaciteiten van de mens.

Ook al tematiseert deze voorstelling geen olijke materie, de manier waarop deze materie tot dans wordt getransponeerd is – net als wat acteur Valentijn Dhaenens deed in zijn ode aan de retoriek (*De Grote Mond*) – zo indrukwekkend dat je met een roezig hoofd en ogen die glanzen van verwondering uit de zaal wandelt. Prachtig!

Een fragment als smaakmaker:

Els Van Steenberghe

Meer info: www.voetvolk.be

